

پایش تحولات تجارت جهانی (۱۰۲)

دفتر مطالعات دیپلماسی اقتصادی و آینده پژوهی

بهمن ۱۴۰۳

فهرست

- ۲..... تحولات جهانی
- ۲..... نخستین فرمان‌های اجرایی ترامپ در حوزه اقتصاد و تجارت
- ۳..... تحریم غول‌های فناوری چین؛ گامی در جهت تشدید تنش‌های اقتصادی
- ۴..... آمریکا در پی تاب‌آوری زنجیره‌ها
- ۶..... افزودن ۲۸ شرکت آمریکایی به فهرست کنترل صادرات چین
- ۸..... اعمال تحریم‌های گسترده بر بخش نفتی روسیه توسط آمریکا
- ۱۰..... چالش‌های جهانی شدن شرکت‌های چینی؛ ضرورت ادغام با بازارهای بین‌المللی
- ۱۱..... آغاز توسعه خط لوله جدید گاز روسیه به چین از طریق قزاقستان
- ۱۲..... تحولات منطقه‌ای
- ۱۲..... کشف ذخایر بزرگ لیتیوم در عربستان سعودی؛ گامی مهم برای آینده انرژی و صنایع پیشرفته
- ۱۳..... سرمایه‌گذاری ۲۰ میلیارد دلاری امارات در زیرساخت‌های فناوری ایالات متحده
- ۱۳..... تحویل نخستین محموله گاز مایع به شرکت شل توسط عمان
- ۱۴..... جذب ۶۲ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری خارجی در عراق طی دو سال گذشته
- ۱۵..... افزایش چشمگیر تجارت خارجی افغانستان در سال ۲۰۲۴
- ۱۶..... تخصیص ۲٫۶ میلیارد دلار برای تقویت بخش صنعتی عربستان
- ۱۷..... عمان در آستانه تأسیس صندوق سرمایه‌گذاری مشترک با ترکیه
- ۱۷..... ایجاد مسیر ریلی به اروپا توسط ترکیه و چین
- ۱۸..... قرارداد ۹۰۰ میلیون دلاری عربستان با چین و ترکیه برای توسعه معادن فسفات
- ۱۹..... خروج عراق از فهرست قرمز ارزیابی ریسک سرمایه‌گذاری
- ۲۰..... سرمایه‌گذاری بیش از یک میلیارد دلاری در صنعت مرغ‌داری افغانستان

نخستین فرمان‌های اجرایی ترامپ در حوزه اقتصاد و تجارت

۲۰ ژانویه ۲۰۲۵، دونالد ترامپ برای دومین بار به‌عنوان رئیس‌جمهور ایالات متحده سوگند یاد کرد و بلافاصله مجموعه‌ای از فرمان‌های اجرایی را با هدف تغییر سیاست‌های داخلی و خارجی کشور صادر نمود. پیش‌بینی می‌شود این اقدامات در حوزه‌های تجارت خارجی، اقتصاد جهانی، انرژی و امنیت مرزی تأثیرات گسترده‌ای به‌همراه داشته باشد. مهمترین فرمان‌های اجرایی در حوزه اقتصادی و تجاری تا لحظه نگارش این گزارش را به صورت ذیل می‌توان دسته‌بندی کرد:

۱. اعلام وضعیت اضطراری انرژی ملی

• جزئیات فرمان اجرایی:

ترامپ وضعیت اضطراری انرژی ملی را اعلام کرد تا توسعه زیرساخت‌های سوخت فسیلی تسریع شود. این اقدام با هدف تقویت صنایع نفت و گاز از طریق حذف محدودیت‌ها و ترویج اکتشاف انرژی در اراضی و آب‌های فدرال انجام شده است. برنامه دولت شامل ذخیره‌سازی مجدد ذخایر نفت استراتژیک و افزایش صادرات انرژی می‌باشد. همزمان، اجازه فدرال برای مزارع بادی متوقف شده و ایالات متحده از توافقنامه آب و هوایی پاریس خارج شده است.

• فرآیند اجرا:

- **بازنگری‌های قانونی:** آژانس‌های فدرال موظف به ساده‌سازی قوانین برای تسهیل بهره‌برداری از منابع انرژی داخلی هستند.
- **تغییرات سیاستی:** دولت با حذف یارانه‌ها و سیاست‌های حامی خودروهای برقی، توسعه سوخت‌های فسیلی را در اولویت قرار داده است.
- **تعهدات بین‌المللی:** خروج رسمی از توافقنامه آب و هوایی پاریس نشان‌دهنده تغییر رویکرد ایالات متحده نسبت به تعهدات بین‌المللی در زمینه آب و هوا است.

۲. اعمال تعرفه بر کانادا و مکزیک

• جزئیات فرمان اجرایی:

ترامپ تعرفه‌ای ۲۵ درصدی بر واردات از کانادا و مکزیک اعمال کرد که از اول فوریه ۲۰۲۵ اجرایی خواهد شد. این تصمیم بخشی از استراتژی گسترده‌تر برای تقویت تولید داخلی و کاهش عدم تعادل تجاری است.

با این حال، تحلیل‌گران هشدار داده‌اند که چنین تعرفه‌هایی ممکن است به افزایش قیمت بنزین، به‌ویژه در مناطق غرب میانه منجر شود زیرا پالایشگاه‌های ایالات متحده به نفت خام کانادا وابسته هستند.

• فرآیند اجرا:

- **چارچوب قانونی:** وزارت بازرگانی وظیفه دارد دستورالعمل‌هایی برای اجرای تعرفه‌ها تدوین کند، از جمله طبقه‌بندی کالاها و مشمول و ایجاد مکانیسم‌های اجرایی.
- **مذاکرات بین‌المللی:** کانال‌های دیپلماتیک برای اطلاع‌رسانی این تغییرات به مقامات کانادایی و مکزیکی، رفع نگرانی‌ها و بررسی معافیت‌ها یا تعدیلات احتمالی به کار گرفته شده‌اند.
- **نظارت اقتصادی:** دولت تأثیر اقتصادی این تعرفه‌ها را رصد خواهد کرد تا اثربخشی آن‌ها در افزایش تولید داخلی ارزیابی و در صورت لزوم اصلاحات لازم انجام شود.

این اقدامات اجرایی نشان‌دهنده تغییر استراتژیک به سمت تقویت صنایع سوخت فسیلی و اتخاذ سیاست‌های تجاری حمایت‌گرایانه است. فرآیندهای اجرایی شامل تغییرات قانونی، تنظیم سیاست‌ها و مذاکرات بین‌المللی است تا اهداف دولت محقق شود.

تحریم غول‌های فناوری چین؛ گامی در جهت تشدید تنش‌های اقتصادی

دولت ایالات متحده با افزودن شرکت‌های بزرگ چینی به فهرست سیاه خود، گام جدیدی در جهت تشدید تنش‌های اقتصادی با چین برداشته است. این اقدام، که آمریکا مدعی است به دلیل ارتباط این شرکت‌ها با ارتش آزادی‌بخش خلق چین (PLA) انجام شده، نه تنها می‌تواند به کاهش ارزش سهام این شرکت‌ها منجر شود، بلکه خطر دوقطبی شدن زنجیره‌های تأمین جهانی را نیز افزایش می‌دهد.

دولت بایدن، شرکت Tencent Holdings، بزرگ‌ترین ناشر بازی‌های ویدیویی جهان، و CATL¹، یکی از تأمین‌کنندگان اصلی باتری برای شرکت تسلا را به فهرست «شرکت‌های نظامی چینی» اضافه کرده است. این فهرست که برای اولین بار در سال ۲۰۲۱ منتشر شد، اکنون شامل ۱۳۴ شرکت است که برخی از بزرگ‌ترین شرکت‌های فناوری چین را در بر می‌گیرد. اگرچه این فهرست تحریم‌های مستقیمی را علیه شرکت‌های نام‌برده اعمال نمی‌کند، اما با کاهش اعتبار این شرکت‌ها و محدود کردن تعاملات آن‌ها با شرکت‌های آمریکایی، به‌طور غیرمستقیم بر فعالیت‌های آن‌ها تأثیر منفی می‌گذارد. این اقدام هم‌چنین می‌تواند به تعمیق شکاف میان بخش‌های نظامی و غیرنظامی در اقتصاد چین منجر شود.

برخی کارشناسان هشدار داده‌اند که این سیاست ممکن است در نهایت به ضرر خود ایالات متحده تمام شود. کیشور محبوبانی، دیپلمات و نویسنده برجسته سنگاپوری، این اقدام را «تاخردمندانه» توصیف کرده و هشدار داده است که جدایی

¹ Contemporary Amperex Technology Co. Limited

اقتصادی آمریکا از چین ممکن است منجر به انزوای اقتصادی آمریکا از سایر نقاط جهان نیز شود. وی تصریح کرد: «اگر آمریکا تلاش کند از شرکت‌های چینی جدا شود، نه تنها از چین، بلکه از سایر جهان نیز فاصله خواهد گرفت.» وزارت امور خارجه چین نیز به شدت این اقدام را محکوم کرده و آن را بخشی از سیاست «بیش‌امنیتی» ایالات متحده توصیف کرده است. وزیر خارجه چین هشدار داد: «مفهوم حیات کوچک و دیوار بلند نباید به حیات بزرگ و پرده آهنین تبدیل شود.» چین هم‌چنین تهدید کرده است که اقدامات متقابل را اعمال خواهد کرد، از جمله گسترش محدودیت‌های صادراتی بر مواد معدنی کلیدی و قراردادن شرکت‌های آمریکایی در فهرست «نهادهای غیرقابل اعتماد». این اقدامات نشان‌دهنده شدت گرفتن رقابت فناوری میان دو کشور است. ایالات متحده با اعمال محدودیت‌های صادراتی بر فناوری‌های پیشرفته نظیر نیمه‌هادی‌ها و هوش مصنوعی، در تلاش است تا دسترسی چین به فناوری‌های دارای کاربرد نظامی را محدود کند. در مقابل، چین نیز با وضع محدودیت‌های صادراتی و اتخاذ سیاست‌های متقابل نشان داده است که آماده مقابله با این اقدامات است. این تنش‌ها نه تنها بر روابط اقتصادی دو کشور تأثیر می‌گذارد، بلکه زنجیره تأمین جهانی را نیز با خطر اختلال مواجه می‌کند. اقدام اخیر ایالات متحده در تحریم غول‌های فناوری چینی، به‌ویژه Tencent و CATL، می‌تواند آغازگر فصل جدیدی از رقابت اقتصادی و فناوری میان دو کشور باشد. با این حال، پیامدهای این سیاست‌ها برای اقتصاد جهانی و زنجیره تأمین بین‌المللی همچنان نامشخص است و به واکنش‌های متقابل دو کشور در آینده وابسته خواهد بود.

آمریکا در پی تاب‌آوری زنجیره‌ها

دفتر نماینده تجاری ایالات متحده (USTR) در اقدامی مهم، مجموعه‌ای از شش مقاله سیاستی با عنوان «سازگار کردن سیاست تجاری برای تاب‌آوری زنجیره تأمین: پاسخ به چالش‌های اقتصادی جهانی امروز» منتشر کرده است. این گزارش‌ها به بررسی راهکارها و ابتکاراتی در حوزه تجارت و سرمایه‌گذاری می‌پردازند که با هدف تقویت تاب‌آوری زنجیره‌های تأمین طراحی شده‌اند.

این گزارش‌ها موضوعاتی همچون چارچوب سیاست تجاری برای تاب‌آوری زنجیره تأمین، چالش‌ها و فرصت‌های تقویت تاب‌آوری در صنایع نساجی و پوشاک ایالات متحده، استفاده از قوانین مبدأ برای ارتقای تاب‌آوری، راهکارهای مقابله مؤثر با سیاست‌ها و رویه‌های غیربازاری، بهره‌گیری از داده‌ها و تحلیل‌ها در تدوین سیاست‌های تجاری مبتنی بر تاب‌آوری و توافق‌نامه‌های تجاری بخشی برای تقویت تاب‌آوری را شامل می‌شوند.

این مجموعه گزارش‌ها نتیجه یک فرآیند گسترده مشارکت با ذی‌نفعان است. در مارس ۲۰۲۴، USTR از طریق انتشار اطلاعیه‌ای در Federal Register از عموم مردم درخواست ارائه نظرات کرد. این اطلاعیه، هدف دریافت پیشنهادهایی در حوزه‌هایی نظیر توسعه ابزارهای سیاستی بخش محور، تقویت تولید و خدمات داخلی، همکاری با شرکای تجاری همسو و متحدان و روش‌های سنجش تاب‌آوری را دنبال می‌کرد.

در ماه مه ۲۰۲۴، USTR جلسات استماع عمومی را با حضور ۸۴ شاهد در واشنگتن دی‌سی، سنت پل مینه‌سوتا و نیویورک، به صورت حضوری و مجازی برگزار کرد. این فرآیند مشارکتی منجر به دریافت نزدیک به ۳۰۰ اظهارنظر از طیف

گسترده‌ای از ذی‌نفعان، شامل اتحادیه‌های کارگری، سازمان‌های غیردولتی حقوق کارگران، اندیشکده‌ها، سازمان‌های محیط زیستی، شرکت‌های کوچک، متوسط و بزرگ، انجمن‌های تجاری و حتی دولت‌های خارجی شد.

کاترین تای، نماینده تجاری ایالات متحده، با اشاره به ضعف‌های سیاست‌های تجاری پیشین اظهار داشت: «همه‌گیری کرونا نشان داد که تمرکز سیاست‌های تجاری بر کاهش موانع، حداکثرسازی کارایی کوتاه‌مدت و حداقل‌سازی هزینه‌ها، آسیب‌پذیری‌های قابل توجهی ایجاد کرده‌است. به‌عنوان رهبران سیاست اقتصادی، مسئولیت داریم این ضعف‌ها را برطرف کنیم. این گزارش‌های سیاستی، چکیده‌ای از بینش‌های ما در USTR هستند که مسیر به‌روزرسانی سیاست‌های تجاری را برای دستیابی به زنجیره‌های تأمین تاب‌آور هموار می‌کنند.» وی افزود: «این تلاش برای ایجاد نوآوری‌های ضروری در سیاست تجاری حیاتی است، به‌ویژه از طریق همکاری با فعالان اقتصادی داخلی و جهانی، کنگره و شرکای تجاری. سیاست‌های تجاری باید در خدمت مردم و محیط زیست قرار گیرند. از تمامی ذی‌نفعان برای ارائه نظرات و تجربیاتشان قدردانی می‌کنیم و از آن‌ها می‌خواهیم این گفت‌وگوهای مهم را ادامه دهند.» محورهای اصلی گزارش‌های سیاستی عبارتند از:

۱. بازآفرینی الگوی تجارت جهانی

این مقاله به بررسی چهار بعد مکمل تاب‌آوری شامل پایداری، امنیت، تنوع و شفافیت می‌پردازد. با تجزیه و تحلیل دیدگاه‌های ذی‌نفعان و اقدامات گذشته USTR، چارچوبی مفهومی برای شناسایی و ارزیابی ابزارها و رویکردهای جدید ارائه می‌دهد.

۲. حفظ زنجیره‌های تأمین تاب‌آور در صنایع نساجی

این مقاله وضعیت صنایع نساجی و پوشاک ایالات متحده و مفاد توافق‌نامه‌های تجاری مرتبط را تحلیل می‌کند. ضمن شناسایی چالش‌های موجود، راهکارهایی برای تقویت تاب‌آوری زنجیره تأمین در این بخش پیشنهاد شده‌است.

۳. بهره‌گیری از قوانین مبدأ برای تاب‌آوری

این مقاله قوانین مبدأ ترجیحی و غیرترجیحی را بررسی کرده و نگرانی‌های ذی‌نفعان در خصوص آسیب‌پذیری این قوانین را تحلیل می‌کند. همچنین، رویکردهای نوین سیاستی و حوزه‌هایی که به تحلیل بیشتر نیاز دارند، معرفی شده‌اند.

۴. مقابله با سیاست‌ها و رویه‌های غیربازاری برای تقویت تاب‌آوری

این مقاله چالش‌های ناشی از سیاست‌ها و رویه‌های غیربازاری را بررسی کرده و نشان می‌دهد که چگونه برخی بازیگران از این سیاست‌ها برای تضعیف تاب‌آوری زنجیره تأمین استفاده می‌کنند. همچنین، راهکارهایی برای مقابله با این چالش‌ها ارائه شده‌است.

۵. بهبود داده‌ها و ابزارهای تحلیلی برای ارتقای تاب‌آوری زنجیره تأمین (مقاله سیاستی شماره ۵):

این مقاله به مطالعات اخیر دربارهٔ پایداری، امنیت، تنوع و شفافیت زنجیرهٔ تأمین می‌پردازد و چالش‌های مربوط به جمع‌آوری و تحلیل داده‌ها را بررسی می‌کند. اقدامات دولت آمریکا برای گردآوری داده‌های مرتبط با زنجیرهٔ تأمین و راهکارهای نوین برای بهره‌گیری از منابع داده‌ای نیز در این مقاله تشریح شده‌است.

۶. تقویت تاب‌آوری زنجیرهٔ تأمین از طریق توافق‌نامه‌های تجاری بخشی (مقالهٔ سیاستی شمارهٔ ۶):

این مقاله به معرفی مدلی نوین از توافق‌نامه‌های تجاری رسمی با تمرکز بر صنایع خاص پرداخته‌است. این توافق‌نامه‌ها شامل مقررات الزام‌آور و همکاری‌های عمیق‌تر با شرکای همسو در زنجیره تأمین هستند. این مدل چارچوبی مؤثر برای تحقق اهداف و اصول تاب‌آوری زنجیره تأمین فراهم می‌کند.

انتشار این مجموعه گزارش‌های سیاستی نشان‌دهندهٔ تعهد دولت ایالات متحده به بازنگری و به‌روزرسانی سیاست‌های تجاری با هدف تقویت تاب‌آوری زنجیره‌های تأمین است. در مواجهه با پیچیدگی‌های زنجیرهٔ تأمین جهانی و تهدیدات روزافزون، این سیاست‌ها می‌توانند نقش کلیدی در حفاظت از امنیت اقتصادی و تقویت رقابت‌پذیری ایالات متحده ایفا کنند. USTR بر اهمیت روند مشارکتی و فراگیر با ذی‌نفعان تأکید دارد و اعلام کرده‌است که سیاست‌های تجاری ایالات متحده به‌گونه‌ای توسعه خواهند یافت که منافع مردم و محیط‌زیست را به بهترین شکل ممکن تأمین کنند.

افزودن ۲۸ شرکت آمریکایی به فهرست کنترل صادرات چین

وزارت بازرگانی چین در نخستین اقدام تجاری بزرگ خود در سال ۲۰۲۵، ۲۸ شرکت آمریکایی را به فهرست کنترل صادرات خود اضافه کرد. این تصمیم که در تاریخ ۲ ژانویه اعلام شد، با هدف حفاظت از امنیت و منافع ملی چین و همچنین رعایت تعهدات بین‌المللی در زمینهٔ منع گسترش تسلیحات اتخاذ شده‌است. این فهرست شامل برخی از برجسته‌ترین شرکت‌های دفاعی و فناوری ایالات متحده، از جمله جنرال داینامیکس، لاکهید مارتین و ریتیون می‌شود.

تدابیر کلیدی این اقدام عبارت‌اند از:

۱. ممنوعیت صادرات: وزارت بازرگانی چین اعلام کرده‌است که صادرات اقلام دارای کاربرد دوگانه به شرکت‌های فهرست‌شده بلافاصله ممنوع خواهد بود. شرکت‌هایی که در حال حاضر فعالیت‌های صادراتی مرتبط با این نهادها دارند، موظف به توقف فوری این فعالیت‌ها هستند.
۲. استثنائات مشروط: در شرایط خاص، صادرکنندگان می‌توانند با ارائهٔ درخواست به وزارت بازرگانی، مجوز ویژه‌ای برای ادامهٔ همکاری با این شرکت‌ها دریافت کنند.

این دستورالعمل که بلافاصله پس از انتشار اجرایی شد، نشان‌دهنده عزم چین برای تقویت کنترل‌های نظارتی بر صادرات اقلام حساس است. این اقدام، علاوه بر پیامدهای تجاری، حاکی از تلاش چین برای حمایت از منافع ملی و افزایش نظارت بر تعاملات تجاری مرتبط با فناوری‌ها و تجهیزات استراتژیک است.

فهرست منتشرشده در اعلامیه رسمی، ۲۸ نهاد فعال در حوزه‌های دفاعی، هوافضا و فناوری پیشرفته را معرفی کرده است. از برجسته‌ترین نام‌های این فهرست می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱. شرکت جنرال داینامیکس؛
۲. شرکت L3 هریس تکنولوژی؛
۳. بوئینگ دیفنس، اسپیس و سکیوریتی؛
۴. شرکت لاکهید مارتین؛
۵. ریتون میسایلز اند دیفنس؛
۶. اندوریل اینداستریز.

گنجاندن این شرکت‌های برجسته نشان‌دهنده تمرکز چین بر مقابله با خطرات احتمالی ناشی از انتقال فناوری‌های دوگانه است، فناوری‌هایی که قابلیت استفاده در هر دو حوزه غیرنظامی و نظامی را دارند. این اقدام تنش‌های فزاینده در حوزه‌های فناوری و دفاعی میان چین و ایالات متحده را برجسته می‌کند.

این تصمیم در شرایطی اتخاذ شده که آمریکا محدودیت‌های گسترده‌ای را بر صادرات صنایع نیمه‌هادی و هوش مصنوعی به چین اعمال کرده است. پکن این اقدامات را به‌عنوان بخشی از سیاست‌های «بیش‌امنیتی» آمریکا به‌شدت مورد انتقاد قرار داده است. با گسترش کنترل‌های صادراتی خود، چین به دنبال اعمال نفوذ بیشتر بر زنجیره‌های تأمین جهانی و مقابله با تهدیدات احتمالی علیه امنیت ملی خود است.

شرکت‌های آمریکایی که در این فهرست قرار گرفته‌اند، بسیاری از آن‌ها نقش‌های کلیدی در صنایع دفاعی و فناوری ایفا می‌کنند. قرارگرفتن در این فهرست ممکن است باعث ایجاد اختلال در زنجیره تأمین و محدودیت در فعالیت‌های بین‌المللی این شرکت‌ها شود. این تصمیم چین بخشی از یک روند اقدامات متقابل در واکنش به تحریم‌ها و محدودیت‌های تجاری ایالات متحده به شمار می‌رود. چنین اقداماتی با تأکید فزاینده پکن بر تقویت امنیت صنایع استراتژیک و کاهش وابستگی به فناوری‌های خارجی همسو است.

مقامات چینی بارها آمادگی خود را برای مقابله با اقدامات تجاری یک‌جانبه آمریکا اعلام کرده‌اند. وانگ یی، وزیر امور خارجه چین، پیش‌تر هشدار داده بود که رویکرد «حیات کوچک و دیوار بلند» نباید به «حیات بزرگ و پرده آهنین» تبدیل شود. در بیانیه‌ای، وزارت بازرگانی چین بر تعهد خود به دفاع از حقوق و منافع مشروع شرکت‌های چینی تأکید کرده و خواستار پایان دادن به اقدامات یک‌جانبه و غیرقانونی آمریکا شده است.

افزودن این ۲۸ شرکت به فهرست کنترل صادرات چین، نمایانگر تشدید رقابت اقتصادی و فناوری میان دو کشور است. با ادامه محدودیت‌های تجاری از سوی هر دو طرف، پیامدهای این اقدامات می‌تواند برای زنجیره تأمین جهانی، نوآوری‌های فناوری و روابط بین‌المللی بسیار عمیق و گسترده باشد. تحلیلگران درحال بررسی دقیق این موضوع هستند که آیا این اقدام به تدابیر متقابل بیشتری از سوی آمریکا منجر خواهد شد و شکاف اقتصادی میان دو اقتصاد بزرگ جهان را بیش‌ازپیش افزایش خواهد داد یا خیر.

اعمال تحریم‌های گسترده بر بخش نفتی روسیه توسط آمریکا

دولت بایدن در اقدامی بی‌سابقه، تحریم‌های گسترده‌ای را علیه بخش انرژی روسیه اعمال کرده‌است. این تحریم‌ها که تنها چند روز پیش از آغاز به کار دونالد ترامپ اجرایی شده‌اند، به‌طور مستقیم درآمدهای نفتی مسکو را هدف قرار داده‌اند. این بسته تحریمی شامل محدودیت‌هایی بر شرکت‌های بزرگ نفتی روسیه، از جمله گازپروم نفت و سورگوت‌نفت‌گاز و همچنین تحریم ۱۸۳ کشتی فعال در صادرات انرژی روسیه است. علاوه بر این، ده‌ها معامله‌گر، شرکت‌های خدمات نفتی مستقر در روسیه و مقامات ارشد بخش انرژی این کشور نیز تحت تحریم قرار گرفته‌اند.

وزارت خزانه‌داری ایالات متحده اعلام کرده‌است که بریتانیا نیز، در هماهنگی با واشنگتن، تحریم‌هایی مشابه را علیه دو تولیدکننده بزرگ نفت روسیه اعمال خواهد کرد. دیوید لمی، وزیر امور خارجه بریتانیا، در بیانیه‌ای اظهار داشت: «هدف قرار دادن شرکت‌های نفتی روسیه، ذخایر مالی کرم‌لین را تضعیف می‌کند و هر روبلی که از دستان پوتین گرفته شود، به حفظ جان شهروندان اوکراینی کمک خواهد کرد.»

مقامات دولت بایدن تأکید کرده‌اند که با توجه به پیش‌بینی مازاد عرضه نفت در سال ۲۰۲۵ و کاهش نرخ تورم ایالات متحده به محدوده ۲ درصدی هدف فدرال رزرو، اکنون زمان مناسبی برای افزایش فشار بر بزرگ‌ترین منبع درآمد روسیه است. این اقدام که در روزهای پایانی دولت بایدن انجام شده‌است، چالشی جدی برای دونالد ترامپ ایجاد می‌کند که در کارزار انتخاباتی خود وعده داده بود جنگ بین روسیه و اوکراین را به سرعت پایان خواهد داد. ترامپ همچنین نسبت به تحریم‌های بیشتر علیه روسیه ابراز تردید کرده و گفته بود: «می‌خواهم تا حد امکان، کمترین استفاده را از تحریم‌ها داشته باشم.»

اگر ترامپ بخواهد این تحریم‌ها را لغو کند، با فشار فزاینده‌ای از سوی کنگره مواجه خواهد شد؛ نهادی که بسیاری از اعضای جمهوری خواه آن از بایدن خواسته بودند اقدامات سخت‌گیرانه‌تری برای محدود کردن درآمدهای نفتی روسیه اتخاذ کند. طبق قوانین فعلی، کنگره باید از هرگونه اقدام ترامپ برای لغو این تحریم‌ها مطلع شود و در صورت مخالفت می‌تواند با رأی‌گیری، تصمیم رئیس‌جمهور را متوقف کند. این بسته تحریمی شامل اقدامات گسترده‌ای است که هدف آن کاهش توان مالی روسیه در تأمین هزینه‌های جنگ است. مهم‌ترین بخش‌های این بسته عبارت‌اند از:

۱. مسدودسازی دو تأسیسات فعال گاز طبیعی مایع (LNG) روسیه؛

۲. توقف یک پروژه بزرگ نفتی روسیه؛

۳. تحریم نهادهای خارجی حمایت‌کننده از صادرات نفت روسیه؛

۴. تحریم شرکت‌های خدمات نفتی مستقر در روسیه و مقامات ارشد شرکت دولتی انرژی هسته‌ای روس‌اتم؛

۵. تحریم مستقیم ۱۸۳ کشتی فعال در صادرات انرژی روسیه.

این اقدامات، نشان‌دهنده تلاش‌های گسترده دولت بایدن برای محدود کردن منابع مالی روسیه و تأثیرگذاری بر توان این کشور در تأمین هزینه‌های جنگ است. این بسته تحریمی، علاوه بر پیامدهای اقتصادی، فضای دیپلماتیک و سیاسی میان روسیه و غرب را نیز متأثر خواهد کرد.

افزودن این کشتی‌ها به فهرست تحریم‌ها، حتی بدون اعمال تحریم بر شرکت‌های مالک یا مدیریت‌کننده آن‌ها، تأثیر مستقیمی بر توانایی روسیه در صادرات نفت خواهد گذاشت. تحلیل‌های فایننشال تایمز نشان می‌دهد که ۵۴ نفتکش که پیش‌تر توسط ایالات متحده تحریم شده بودند، مجبور به کاهش چشمگیر حجم حمل‌ونقل نفت خود شدند، زیرا همکاری با آن‌ها برای شرکای تجاری به دلیل خطرات حقوقی و مالی بسیار پرریسک شده بود. برخی از کشتی‌های تحریم‌شده به دلیل پهلوگیری در بنادر روسیه که نفت را با قیمتی فراتر از سقف تعیین‌شده ۶۰ دلاری معامله می‌کردند، هدف این تحریم‌ها قرار گرفتند. از دسامبر ۲۰۲۲، متحدان اوکراین با تعیین سقف قیمت برای نفت خام روسیه تلاش کردند تا درآمدهای کرملین را محدود کنند، هرچند صادرات نفت این کشور همچنان ادامه دارد.

مقامات آمریکایی هشدار داده‌اند که در صورت اجرای کامل این تحریم‌ها، درآمدهای نفتی روسیه ممکن است ماهانه میلیاردها دلار کاهش یابد و هزینه‌های انرژی این کشور افزایش پیدا کند. از زمان آغاز تهاجم تمام‌عیار روسیه به اوکراین در فوریه ۲۰۲۲، ایالات متحده بیش از ۵۰۰۰ تحریم و محدودیت صادراتی علیه مسکو اعمال کرده‌است.

تحریم‌های اخیر در راستای اقدام دولت بایدن در نوامبر ۲۰۲۴ برای تحریم گاز پرومبانک، بانک دولتی روسیه و مسیر اصلی پرداخت‌های انرژی این کشور قرار دارد. این اقدام بخشی از تلاش‌های مستمر واشنگتن برای محدود کردن توان مالی کرملین در تأمین هزینه‌های جنگ علیه اوکراین است.

مقامات دولت بایدن بر این باورند که این تحریم‌ها ابزار مؤثری در اختیار دولت ترامپ قرار خواهد داد تا بتواند استراتژی مناسبی برای دستیابی به صلح پایدار در اوکراین تدوین کند. یکی از مقامات ارشد دولت بایدن اظهار داشت: «دولت بعدی باید تصمیم بگیرد که چه رویکردی در پیش گیرد، اما ما معتقدیم این اقدامات، آن‌ها را در موقعیت بهتری برای یافتن راه‌حلی عادلانه و پایدار برای این جنگ قرار می‌دهد.» این اقدامات تحریمی، علاوه بر تأثیرات اقتصادی مستقیم، نشان‌دهنده تعهد ایالات متحده به اعمال فشار مستمر بر مسکو برای پایان دادن به جنگ در اوکراین است.

چالش‌های جهانی شدن شرکت‌های چینی؛ ضرورت ادغام با بازارهای بین‌المللی

با گسترش روزافزون شرکت‌های چینی به بازارهای بین‌المللی برای مقابله با رقابت شدید داخلی، این شرکت‌ها با چالش‌های جدی در زمینه رعایت استانداردهای بین‌المللی و سازگاری با فرهنگ‌های محلی مواجه شده‌اند. گزارش‌های تازه رسانه‌های چینی نشان می‌دهد که رسوایی‌های کارگری، تضادهای فرهنگی و پایبندی به روش‌های قدیمی کسب‌وکار، موانع بزرگی برای موفقیت این شرکت‌ها در بازارهای خارجی ایجاد کرده‌است. این درحالی است که برخی شرکت‌ها به اهمیت ادغام و سازگاری با بازارهای هدف پی برده‌اند و در تلاش برای بهبود عملکرد خود هستند.

یکی از نمونه‌های بارز این چالش‌ها رسوایی شرکت BYD، بزرگ‌ترین تولیدکننده خودروهای برقی چین، در برزیل است. مقامات برزیلی در دسامبر ۲۰۲۴، ۱۶۳ کارگر چینی را که تحت شرایط مشابه برده‌داری در پروژه ساخت‌وساز BYD در ایالت باهیا مشغول به کار بودند، نجات دادند. گزارش‌ها حاکی از آن است که این کارگران تحت شرایط نامناسب و ساعات کاری طولانی کار می‌کردند و گذرنامه‌هایشان نیز توسط کارفرمای محلی توقیف شده بود.

این رسوایی نه تنها به شهرت جهانی BYD آسیب رساند، بلکه ضعف این شرکت در سازگاری با قوانین کار بین‌المللی را نیز آشکار کرد. تحلیلگران معتقدند که پایبندی به شیوه‌های قدیمی کسب‌وکار در چین، که بر کاهش هزینه‌ها و افزایش سود تمرکز دارد، در بازارهای بین‌المللی با مقررات سختگیرانه و استانداردهای حقوق بشری سازگار نیست.

درحالی که برخی مدیران چینی همچنان این مشکلات را انکار می‌کنند، کارشناسان تأکید دارند که شرکت‌های چینی باید از رویکردهای سنتی مبتنی بر کاهش هزینه فاصله بگیرند و به سمت سازگاری با قوانین محلی و تعهد به مسئولیت اجتماعی حرکت کنند. ویلیام هونگ، مدیر شرکت آی‌مایک ولو، که تولیدکننده کنتورهای هوشمند آب و برق است، پس از سفر به بازارهای آفریقا، آسیای مرکزی، آسیای جنوبی و آمریکای جنوبی، به این نتیجه رسید که دو عامل «بومی‌سازی» و «نوع‌دوستی» برای موفقیت در بازارهای بین‌المللی حیاتی است. هونگ تأکید کرد که تنها ارائه محصولات ارزان قیمت کافی نیست و شرکت‌ها باید در زیرساخت‌ها و توسعه جوامع محلی سرمایه‌گذاری کنند.

بررسی تجربیات شرکت‌های چینی نشان می‌دهد که برای موفقیت در بازارهای جهانی، رعایت نکات زیر ضروری است:

۱. سازگاری با قوانین محلی: شرکت‌ها باید از استراتژی‌های تهاجمی مبتنی بر کاهش هزینه فاصله بگیرند و به رعایت قوانین کار، استانداردهای زیست‌محیطی و مقررات محلی متعهد باشند.
۲. سرمایه‌گذاری در جوامع محلی: ایجاد شراکت‌های پایدار با شرکای محلی و سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها می‌تواند به کسب اعتماد و دستیابی به ثبات بلندمدت منجر شود.
۳. تعهد به مسئولیت اجتماعی: رعایت حقوق کارگران، حفاظت از محیط زیست و شفافیت مالی باید جزو اولویت‌های اصلی شرکت‌ها باشد.
۴. حساسیت فرهنگی: درک فرهنگ‌ها و عرف‌های تجاری محلی برای جلب اعتماد، حفظ اعتبار برند و ایجاد ارتباطات مؤثر ضروری است.

برای شرکت‌های چینی، تغییر رویکرد و تطبیق با استانداردهای جهانی نه تنها به موفقیت در بازارهای بین‌المللی منجر خواهد شد، بلکه جایگاه این شرکت‌ها را در عرصه جهانی تقویت می‌کند.

در نهایت، از منظر رسانه‌های چینی، شرکت‌های این کشور در مسیر جهانی‌شدن با چالش‌های متعددی مواجه هستند. پایبندی به روش‌های سنتی کسب‌وکار و عدم توجه به مسئولیت اجتماعی می‌تواند پیامدهایی نظیر رسوایی‌های بین‌المللی و آسیب به شهرت برندها را به همراه داشته باشد. با این حال، شرکت‌هایی که بر ادغام با جوامع محلی و سرمایه‌گذاری در توسعه پایدار تمرکز کنند، شانس بیشتری برای موفقیت در بازارهای جهانی خواهند داشت. موفقیت شرکت‌های چینی در بازارهای بین‌المللی اکنون به این وابسته است که نه تنها رقابت‌پذیری خود را حفظ کنند، بلکه به مسئولیت‌پذیری، سازگاری با فرهنگ‌ها و قوانین محلی و تعهد به اصول توسعه پایدار نیز پایبند باشند.

آغاز توسعه خط لوله جدید گاز روسیه به چین از طریق قزاقستان

روسیه توسعه یک خط لوله جدید گاز به چین از مسیر قزاقستان را آغاز کرده است. این پروژه، با ظرفیت سالانه پیش‌بینی شده ۴۵ میلیارد مترمکعب، بخشی از راهبرد مسکو برای تقویت روابط انرژی با پکن به‌شمار می‌آید. الکساندر نوواک، معاون نخست‌وزیر روسیه، اعلام کرد که این طرح شامل مطالعات فنی و اقتصادی و مذاکرات برای نهایی‌سازی چارچوب توافق‌نامه است. براساس برنامه، سالانه ۳۵ میلیارد مترمکعب گاز از طریق این خط لوله به چین منتقل خواهد شد و ۱۰ میلیارد مترمکعب نیز به قزاقستان اختصاص می‌یابد. نوواک در این باره گفت: «فرآیند توسعه این پروژه آغاز شده است.» وی همچنین بر اهمیت استراتژیک این طرح در گسترش همکاری‌های انرژی میان روسیه و کشورهای همسایه تأکید کرد.

وزیر انرژی قزاقستان نیز با اعلام حمایت کامل کشورش از این پروژه، آن را گامی کلیدی برای بهبود تأمین انرژی داخلی قزاقستان دانست. وی اظهار داشت: «این طرح، مناطق شمالی کشور ما را تأمین انرژی خواهد کرد.» طبق توافق انجام‌شده، بخشی از زیرساخت‌های خط لوله در خاک قزاقستان قرار دارد و این کشور سالانه ۱۰ میلیارد مترمکعب گاز از این پروژه دریافت خواهد کرد. چین همچنان بزرگ‌ترین شریک تجاری روسیه محسوب می‌شود و روابط اقتصادی میان دو کشور، با وجود تحریم‌های گسترده غرب علیه مسکو، به‌طور مداوم در حال گسترش است. به گفته ایگور مورگولوف، سفیر روسیه در چین، پیش‌بینی می‌شود حجم تجارت دوجانبه تا پایان سال جاری از ۲۰۰ میلیارد دلار فراتر رود.

همزمان، شرکت گازپروم، غول انرژی روسیه، رکورد جدیدی در تحویل روزانه گاز به چین از طریق خط لوله «قدرت سیبری» ثبت کرده است. براساس توافق‌های پیشین، روسیه از سال ۲۰۲۵ سالانه ۳۸ میلیارد مترمکعب گاز از طریق این خط لوله به چین صادر خواهد کرد. این خط لوله جدید، بخشی از تلاش‌های روسیه برای گسترش بازارهای صادراتی خود و کاهش وابستگی به بازارهای غربی است. با توجه به افزایش تقاضای انرژی در آسیا، این پروژه گامی استراتژیک در جهت تثبیت جایگاه روسیه به‌عنوان یک تأمین‌کننده مهم انرژی در منطقه محسوب می‌شود.

کشف ذخایر بزرگ لیتیوم در عربستان سعودی؛ گامی مهم برای آینده انرژی و صنایع پیشرفته

عربستان سعودی به تازگی از کشف ذخایر قابل توجه لیتیوم در میدان‌های نفتی خود خبر داده است. این کشف استراتژیک می‌تواند نقشی کلیدی در تقویت صنایع تبدیلی و پیشبرد گذار به انرژی پایدار ایفا کند. لیتیوم، که اغلب به عنوان «طلای سفید» شناخته می‌شود، یکی از عناصر اصلی در تولید باتری‌های قابل شارژ است که در خودروهای الکتریکی، گوشی‌های هوشمند و سیستم‌های ذخیره‌سازی انرژی تجدیدپذیر کاربرد دارد.

این اکتشاف، عربستان را در مسیر تبدیل شدن به یکی از بازیگران اصلی این صنعت جهانی قرار می‌دهد و به کاهش وابستگی این کشور به واردات کمک می‌کند. فناوری پیشرفته‌ای که توسط یکی از دانشگاه‌های پیشرو عربستان توسعه یافته، امکان استخراج لیتیوم از آب شور موجود در میدان‌های نفتی را فراهم ساخته است. این فناوری که از پیشرفته‌ترین روش‌های موجود در جهان محسوب می‌شود، در یک پروژه آزمایشی با موفقیت اجرا شده و قرار است به زودی در سطح تجاری گسترش یابد.

این کشف هم‌چنین می‌تواند به تحقق اهداف چشم‌انداز ۲۰۳۰ عربستان سعودی کمک شایانی کند. اهدافی که شامل تنوع‌بخشی به اقتصاد، کاهش وابستگی به درآمدهای نفتی و توسعه صنایع پیشرفته هستند. علاوه بر این، توسعه صنعت استخراج لیتیوم و تولید باتری‌های پیشرفته، فرصت‌هایی برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی و ایجاد ارزش افزوده در داخل کشور فراهم خواهد کرد.

اگرچه استخراج لیتیوم از آب شور فرآیندی هزینه‌بر است، اما افزایش تقاضای جهانی برای این ماده و قیمت روبه‌رشد آن، امیدواری زیادی برای سودآوری این پروژه ایجاد کرده است. با این حال، توسعه این صنعت با چالش‌هایی همچون نیاز به زیرساخت‌های پیشرفته، کمبود نیروی انسانی متخصص و رقابت فشرده با کشورهای پیشرو در این حوزه مواجه است.

عربستان سعودی با تمرکز بر توسعه فناوری‌های نوین و تقویت همکاری‌های بین‌المللی، در تلاش است تا به یکی از تولیدکنندگان اصلی لیتیوم و قطب صنایع باتری در منطقه تبدیل شود. این رویکرد نه تنها به گذار جهانی به انرژی پاک کمک می‌کند، بلکه جایگاه عربستان را در بازار جهانی انرژی پایدار نیز تقویت خواهد کرد. این کشف و توسعه فناوری‌های مرتبط، همسو با تلاش‌های جهانی برای کاهش وابستگی به سوخت‌های فسیلی و حرکت به سوی انرژی‌های تجدیدپذیر است. عربستان سعودی با این اقدامات، گام‌های مهمی در جهت تحقق این اهداف برداشته و زیرساخت‌های لازم برای تولید خودروهای الکتریکی و صنایع مرتبط را ایجاد کرده است. این پیشرفت‌ها می‌تواند به تغییرات بنیادین در جایگاه اقتصادی و صنعتی این کشور منجر شود.

سرمایه‌گذاری ۲۰ میلیارد دلاری امارات در زیرساخت‌های فناوری ایالات متحده

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور منتخب ایالات متحده آمریکا، چند روز پیش از مراسم تحلیف خود از یک سرمایه‌گذاری ۲۰ میلیارد دلاری توسط یک تاجر اماراتی در خاک آمریکا خبر داد. این سرمایه‌گذاری که با هدف توسعه مراکز داده در سراسر کشور انجام خواهد شد، بخشی از همکاری استراتژیک میان ایالات متحده و امارات برای تقویت زیرساخت‌های دیجیتالی و فناوری‌های پیشرفته است.

ترامپ در یک کنفرانس خبری که در اقامتگاه مارالاگو در فلوریدا برگزار شد، اعلام کرد که این سرمایه‌گذاری توسط رئیس یک شرکت پیشرو اماراتی انجام می‌شود. وی اظهار داشت که این پروژه در مرحله نخست، ایالت‌هایی از جمله تگزاس، آریزونا، اوکلاهما، لوئیزیانا، اوهایو، ایلینوی، میشیگان و ایندیانا را تحت پوشش قرار خواهد داد. به گفته ترامپ، این پروژه با هدف توسعه مراکز داده و پاسخگویی به تقاضای فزاینده خدمات هوش مصنوعی و رایانش ابری طراحی شده است. این سرمایه‌گذاری می‌تواند از طریق ایجاد فرصت‌های شغلی جدید و تقویت زیرساخت‌های فناوری، تأثیرات مثبتی بر اقتصاد ایالات متحده داشته باشد. در این کنفرانس خبری، سرمایه‌گذار اماراتی تأکید کرد که این پروژه به‌طور خاص بر تأمین نیازهای مرتبط با فناوری‌های هوش مصنوعی و رایانش ابری متمرکز خواهد بود. وی افزود: «ما سال‌ها منتظر چنین فرصتی بوده‌ایم و در صورت مساعد بودن شرایط بازار، این سرمایه‌گذاری را گسترش خواهیم داد.»

این سرمایه‌گذاری در زمانی انجام می‌شود که شرکت‌های بزرگ فناوری در حال رقابت برای ساخت مراکز داده‌ای هستند که توان پردازشی بالایی برای پشتیبانی از برنامه‌های پیشرفته هوش مصنوعی مانند ChatGPT و Gemini ارائه دهند. این مراکز داده، برای تحقق اهداف نوآورانه و پشتیبانی از خدمات دیجیتالی در مقیاس جهانی، نقشی حیاتی ایفا می‌کنند. این پروژه می‌تواند نقطه عطفی در همکاری‌های فناوری میان ایالات متحده و امارات باشد و جایگاه هر دو کشور را در حوزه هوش مصنوعی و زیرساخت‌های دیجیتالی ارتقا دهد. سرمایه‌گذاری‌های مشابه نشان‌دهنده اهمیت روزافزون فناوری‌های نوین در شکل‌دهی روابط بین‌المللی و تقویت اقتصاد جهانی است. این اقدام هم‌چنین با تلاش‌های ایالات متحده برای توسعه زیرساخت‌های هوش مصنوعی و تثبیت جایگاه خود در عرصه فناوری‌های پیشرفته هماهنگ است. سرمایه‌گذاری ۲۰ میلیارد دلاری، علاوه بر تعمیق روابط دوجانبه، می‌تواند آینده‌ای روشن‌تر برای اقتصاد دیجیتالی و صنایع مرتبط با هوش مصنوعی رقم بزند و راه را برای پیشرفت‌های بیشتر در این حوزه هموار کند.

تحویل نخستین محموله گاز مایع به شرکت شل توسط عمان

مسقط نخستین محموله گاز طبیعی مایع (LNG) خود را براساس توافق‌نامه‌های بلندمدت جدید به شرکت بین‌المللی شل تحویل داد. این رویداد طی مراسمی در مجتمع صنعتی شرکت عمانی گاز طبیعی مایع در ولایت صور اعلام شد. در این مراسم، وزیر انرژی و معادن عمان این محموله را نمادی از تعهد کشور به امنیت انرژی، همکاری جهانی و رشد اقتصادی

پایدار دانست. وی بر اهمیت شراکت استراتژیک میان شرکت عمانی گاز طبیعی مایع و شرکت شل تأکید کرد و این همکاری را بر پایه اعتماد متقابل و اهداف مشترک توصیف کرد.

مدیرعامل شرکت عمانی گاز طبیعی مایع اظهار داشت که این محموله، آغازگر دوره‌ای جدید در همکاری‌های بین‌المللی عمان است. وی به تمدید یک امتیاز ۱۰ ساله با رهبران جهانی صنعت گاز و انرژی اشاره کرد و این توافق را گامی مهم در جهت تحقق اهداف توسعه پایدار عنوان نمود.

براساس توافقنامه امضا شده در سال ۲۰۲۴، شرکت شل به مدت ۱۰ سال، سالانه ۱٫۶ میلیون تن گاز طبیعی مایع از عمان دریافت خواهد کرد. اجرای این توافق از سال ۲۰۲۵ آغاز می‌شود و شرکت شل، به‌عنوان یکی از بزرگ‌ترین خریداران این قرارداد، نقشی کلیدی در توسعه بازارهای جهانی شرکت عمانی گاز طبیعی مایع ایفا خواهد کرد.

این همکاری در راستای چشم‌انداز عمان ۲۰۴۰ صورت گرفته و نشان‌دهنده تعهد این کشور به ارائه راه‌حل‌های پایدار در حوزه انرژی و تأمین نیازهای بازار جهانی است. شرکت عمانی گاز طبیعی مایع بر توسعه بازارهای بین‌المللی و خلق ارزش افزوده برای عمان و ذی‌نفعان خود تمرکز دارد. این اقدام نه تنها جایگاه عمان را به‌عنوان یکی از بازیگران اصلی بازار انرژی جهانی تقویت می‌کند، بلکه در تأمین امنیت انرژی و گسترش همکاری‌های بین‌المللی نیز نقشی اساسی خواهد داشت. این توافق، گامی استراتژیک در تقویت جایگاه عمان در صنعت گاز طبیعی مایع و تأمین نیازهای بلندمدت انرژی در سطح جهانی محسوب می‌شود.

جذب ۶۲ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری خارجی در عراق طی دو سال گذشته

عراق طی دو سال اخیر با جذب بیش از ۶۲ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری خارجی در بخش‌های مختلف اقتصادی، جایگاه خود را به‌عنوان یکی از مقاصد مهم سرمایه‌گذاری در منطقه تثبیت کرده است. البته این سرمایه‌گذاری‌ها در مراحل مختلفی قرار دارند. این پیشرفت نتیجه اصلاحات ساختاری، بهبود فضای اقتصادی و ایجاد ثبات امنیتی در کشور است. کارشناسان اقتصادی معتقدند که ثبات امنیتی و سیاسی عراق، همراه با اصلاحات دولت، نقشی کلیدی در افزایش جذابیت این کشور برای سرمایه‌گذاری داشته است. این اقدامات نه تنها از رکود اقتصادی جلوگیری کرده، بلکه مسیر ورود سرمایه‌گذاران خارجی را نیز هموار کرده است.

این سرمایه‌گذاری‌ها می‌تواند عراق را برای مشارکت در پروژه‌های استراتژیک منطقه‌ای و جهانی، از جمله پروژه «مسیر توسعه»، آماده کند. این پروژه‌ها با تقویت زیرساخت‌ها و ایجاد فرصت‌های جدید، نقش عراق را در تکامل اقتصادی منطقه‌ای و جهانی پررنگ‌تر خواهند کرد. نخست‌وزیر عراق اخیراً تأکید کرد که اصلاحات گسترده دولت، زمینه‌ساز جذب سرمایه‌گذاری‌های کلان در حوزه‌هایی همچون نفت، گاز، مسکن، صنعت و کشاورزی بوده است. وی همچنین به اهمیت توافقات بین‌المللی، از جمله نتایج کنفرانس مونیخ و دیدارهای رسمی با ایالات متحده، در احیای بخش خصوصی و کاهش موانع اقتصادی اشاره کرد.

کارشناسان به تلاش‌های دولت عراق برای تنوع‌بخشی به اقتصاد این کشور نیز اشاره کردند. عراق که سال‌ها به درآمدهای نفتی وابسته بود، اکنون با توسعه سایر بخش‌های اقتصادی درصدد کاهش آسیب‌پذیری خود در برابر نوسانات قیمت نفت است. رئیس هیئت ملی سرمایه‌گذاری عراق اعلام کرد که سرمایه‌گذاری‌های جذب‌شده عمدتاً در حوزه‌هایی همچون انرژی‌های تجدیدپذیر، نفت و گاز و زیرساخت‌های شهری توزیع شده‌اند. وی ورود شرکت‌های بین‌المللی معتبر به عراق را نشانگر جذابیت اقتصادی این کشور دانست.

این دستاوردها، همراه با اصلاحات ساختاری و برنامه‌ریزی‌های هدفمند، می‌تواند جایگاه عراق را به‌عنوان یکی از مقاصد برتر سرمایه‌گذاری بین‌المللی تثبیت کند. چنین تحولاتی زمینه‌ساز رشد اقتصادی پایدار و حرکت عراق به سمت تبدیل شدن به یک قطب اقتصادی مهم در منطقه خواهند بود.

افزایش چشمگیر تجارت خارجی افغانستان در سال ۲۰۲۴

وزارت صنعت و تجارت افغانستان اعلام کرد که میزان تجارت خارجی این کشور در سال ۲۰۲۴ میلادی به ۱۲ میلیارد و ۴۲۲ میلیون دلار رسیده‌است. براساس این گزارش، ارزش صادرات افغانستان در این سال یک میلیارد و ۸۰۳ میلیون دلار بوده که نسبت به سال ۲۰۲۳، کاهش ۴ درصدی را نشان می‌دهد. از سوی دیگر، واردات کشور با افزایش ۳۸ درصدی به ۱۰ میلیارد و ۶۱۹ میلیون دلار رسیده‌است.

سخن‌گوی وزارت صنعت و تجارت، ضمن ارائه این آمار اظهار داشت: «مجموع تجارت افغانستان در سال ۲۰۲۴ به مبلغ ۱۲ میلیارد و ۴۲۲ میلیون دلار بوده که از این میزان، یک میلیارد و ۸۰۳ میلیون دلار مربوط به صادرات و ۱۰ میلیارد و ۶۱۹ میلیون دلار مربوط به واردات است.» وی همچنین به کاهش صادرات افغانستان به چین و پاکستان اشاره کرد و از رشد دو برابری تجارت با ایران، امارات متحده عربی، قزاقستان و ازبکستان خبر داد. وی تصریح کرد: «صادرات ما در سال جاری نسبت به سال گذشته به پاکستان و چین کاهش یافته‌است، اما صادرات به ترکیه و هند افزایش یافته‌است. مهم‌تر از همه، صادرات افغانستان با ایران، قزاقستان، ازبکستان و امارات متحده عربی دو برابر شده‌است.»

نمایندگان بخش خصوصی افغانستان بر این باورند که افزایش صادرات نیازمند تسهیلات بیشتری مانند راه‌اندازی کارخانه‌های بسته‌بندی و تسهیل صدور ویزا برای بازرگانان است. معاون تجارتي اتاق تجارت و سرمایه‌گذاری افغانستان در این باره گفت: «برای تاجران ما، باید شرایط صدور ویزا و سفر به سایر کشورها تسهیل شود تا بتوانند برای محصولات افغانستان، به‌ویژه محصولات کشاورزی، جایگاه مناسبی در بازارهای جهانی پیدا کنند.»

رئیس هیأت‌عامل اتاق زراعت و مالداري افغانستان نیز بر ضرورت بسته‌بندی و استانداردسازی محصولات برای دستیابی به بازارهای جهانی تأکید کرد و گفت: «برای اینکه بتوانیم محصولات خود را به‌صورت استاندارد و باکیفیت به بازارهای خارجی عرضه کنیم، باید روی بسته‌بندی و رعایت استانداردهای جهانی کار کنیم.»

وزارت صنعت و تجارت افغانستان اعلام کرد که پیش‌از تحولات سیاسی اخیر، میزان صادرات سالانه افغانستان به کشورهای منطقه، حدود ۸۵۰ میلیون دلار بود. با این حال، به دلیل تلاش‌های دولت فعلی، این رقم اکنون نزدیک به دو میلیارد دلار در

سال افزایش یافته‌است. وزارت صنعت و تجارت با تأکید بر اهمیت ادامه این روند، از برنامه‌ریزی برای گسترش روابط تجاری با کشورهای مختلف خبر داد. این پیشرفت‌ها نشان‌دهنده تلاش افغانستان برای بهره‌برداری از فرصت‌های تجاری و تقویت جایگاه خود در اقتصاد منطقه‌ای و جهانی است.

تخصیص ۲,۶ میلیارد دلار برای تقویت بخش صنعتی عربستان

عربستان سعودی در راستای تحقق اهداف چشم‌انداز ۲۰۳۰ و دستیابی به توسعه پایدار اقتصادی، از تخصیص ۲,۶ میلیارد دلار برای فعال‌سازی مشوق‌های استاندارد بخش صنعتی خبر داده‌است. این تصمیم که با تصویب هیئت دولت و همکاری وزارتخانه‌های صنعت و منابع معدنی و سرمایه‌گذاری اتخاذ شده، با هدف افزایش رقابت‌پذیری صنایع سعودی در بازارهای جهانی و جذب سرمایه‌گذاری‌های جدید اجرایی خواهد شد.

این بسته، مشوق‌های صنعتی شامل پوشش تا ۳۵ درصد از سرمایه‌گذاری اولیه پروژه‌ها است که سقف آن برای هر پروژه، ۵۰ میلیون ریال سعودی (معادل ۱۳,۳ میلیون دلار) تعیین شده‌است. این حمایت‌ها به‌طور متوازن در دو مرحله ساخت و تولید تخصیص می‌یابد. در مرحله نخست این برنامه، سرمایه‌گذاری‌ها بر حوزه‌های صنایع شیمیایی تبدیلی، خودروسازی و قطعات آن و ماشین‌آلات و تجهیزات متمرکز خواهد بود. همچنین اعلام شده‌است که در سال ۲۰۲۵، صنایع دیگری نیز به این فهرست افزوده خواهند شد.

وزیر صنعت و منابع معدنی عربستان این برنامه را به‌عنوان اولین و بزرگ‌ترین طرح مشوق صنعتی در منطقه معرفی کرده و اظهار داشت: «این برنامه با هدف تولید محصولات طراحی شده‌است که تاکنون در کشور تولید نمی‌شده‌اند و مسیرهای جدیدی را برای سرمایه‌گذاری‌های صنعتی فراهم می‌کند. این اقدام نه‌تنها موجب تسریع توسعه صنعتی خواهد شد، بلکه پایداری آن را در بلندمدت تضمین می‌کند.» وی همچنین تأکید کرد که این طرح بر بومی‌سازی فناوری‌ها و افزایش محتوای محلی تمرکز دارد و به کاهش وابستگی به واردات و تقویت تراز پرداخت‌های کشور کمک خواهد کرد.

وزیر سرمایه‌گذاری عربستان نیز در مورد تأثیرات اقتصادی این طرح گفت: «مشوق‌های جدید به‌گونه‌ای طراحی شده‌اند که تحرکی قوی در بخش صنعت ایجاد کنند. انتظار می‌رود پروژه‌هایی که از این بسته بهره‌مند می‌شوند، سالانه ۲۳ میلیارد ریال (معادل ۶,۱۳ میلیارد دلار) به تولید ناخالص داخلی کشور اضافه کنند.» وی افزود که این مشوق‌ها در راستای تحقق اهداف چشم‌انداز ۲۰۳۰، بر توسعه صنایع راهبردی مانند شیمیایی‌های تبدیلی، هوافضا، خودروسازی، صنایع غذایی، تجهیزات پزشکی، صنایع دارویی و ماشین‌آلات و تجهیزات متمرکز هستند و زمینه‌ساز تنوع اقتصادی پایدار خواهند بود.

برنامه مشوق‌های صنعتی عربستان گامی راهبردی برای تسریع صنعتی‌سازی، افزایش اشتغال‌زایی و بهبود بهره‌وری از منابع ملی به شمار می‌آید. این اقدام، عزم جدی عربستان را برای تبدیل شدن به یک قطب صنعتی پیشرفته در سطح منطقه و جهان به‌وضوح نشان می‌دهد.

عمان در آستانه تأسیس صندوق سرمایه‌گذاری مشترک با ترکیه

عمان در راستای تقویت همکاری‌های اقتصادی با ترکیه، از پیشرفت قابل توجه در روند تأسیس صندوق سرمایه‌گذاری مشترک با این کشور خبر داده‌است. معاون رئیس سازمان سرمایه‌گذاری عمان اعلام کرد که مراحل اجرایی این صندوق به مرحله نهایی رسیده و پیش‌بینی می‌شود تأسیس رسمی آن در سه‌ماهه نخست سال ۲۰۲۵ اعلام شود. این صندوق سرمایه‌گذاری با همکاری هیئت همبستگی ترکیه ایجاد خواهد شد و بخشی از توافق‌نامه‌هایی است که طی سفر سلطان هیثم بن طارق به ترکیه در نوامبر ۲۰۲۴ به امضا رسید. این پروژه در چارچوب چشم‌انداز عمان ۲۰۴۰ تعریف شده و نقشی کلیدی در توسعه پایدار اقتصادی عمان ایفا خواهد کرد.

معاون سازمان سرمایه‌گذاری عمان در حاشیه کنفرانس «عمان و جهان» که به مناسبت پنجمین سالگرد زمامداری سلطان هیثم بن طارق برگزار شد، اظهار داشت: «عمان با بهره‌گیری از تجربیات گسترده هیئت همبستگی ترکیه، به‌ویژه در حوزه‌های صنایع غذایی و صنایع سنگین، به دنبال تقویت زیرساخت‌های صنعتی و سرمایه‌گذاری خود است.» وی افزود: «ما از تخصص شرکای ترکیه‌ای خود، چه در داخل ترکیه و چه در سطح بین‌المللی، بهره می‌بریم و سازمان سرمایه‌گذاری عمان در حال تکمیل فرآیند اجرایی این صندوق است.»

معاون رئیس دستگاه سرمایه‌گذاری عمان با اشاره به اهمیت راهبردی این پروژه گفت: «تأسیس این صندوق سرمایه‌گذاری مشترک به‌طور کامل با اهداف چشم‌انداز عمان ۲۰۴۰ همسو است و بستری مناسب برای جذب سرمایه‌گذاری‌های مشترک و انتقال فناوری‌های نوین فراهم می‌کند.»

شایان ذکر است که عمان و ترکیه در جریان سفر رسمی سلطان هیثم بن طارق به آنکارا، ۱۰ توافق‌نامه همکاری و تفاهم‌نامه در حوزه‌های مختلف به امضا رساندند. یکی از مهم‌ترین این توافق‌نامه‌ها، تأسیس پروژه مشترک میان هیئت همبستگی ترکیه و دستگاه سرمایه‌گذاری عمان بود که می‌تواند به تقویت روابط اقتصادی و گسترش سرمایه‌گذاری‌های دوجانبه منجر شود. تأسیس این صندوق سرمایه‌گذاری مشترک، گامی اساسی در مسیر تنوع‌بخشی به اقتصاد عمان و جذب سرمایه‌گذاری‌های خارجی به شمار می‌آید. این اقدام نه تنها زمینه‌ساز انتقال دانش و فناوری‌های پیشرفته به عمان خواهد بود، بلکه بستری برای افزایش اشتغال‌زایی و رشد پایدار اقتصادی در این کشور ایجاد خواهد کرد.

ایجاد مسیر ریلی به اروپا توسط ترکیه و چین

در ابتدای سال ۲۰۲۵، ترکیه با همکاری چین در حال اجرای پروژه‌ای بزرگ برای توسعه شبکه راه‌آهن خود است. این پروژه که هزینه‌ای بالغ بر ۶۰ میلیارد دلار در بر خواهد داشت، به ایجاد مسیری جدید و سریع‌تر برای حمل کالا بین آسیا و اروپا کمک خواهد کرد. این مسیر به‌عنوان جایگزینی برای مسیرهای عبوری از روسیه، که به دلیل جنگ اوکراین با خطرات قابل توجهی روبه‌رو است، مورد توجه قرار گرفته‌است.

رئیس دفتر توسعه سرمایه‌گذاری ترکیه اعلام کرد که این پروژه شامل برقی‌سازی خطوط ریلی، ساخت مسیرهای داخلی جدید، احداث یک پل استراتژیک در استانبول و راه‌اندازی خط قطار پرسرعت بین استانبول و آنکاراست. این تغییرات اساسی، جایگاه ترکیه را به‌عنوان یک مسیر حیاتی در تجارت جهانی تقویت خواهد کرد.

شرکت چینی CRRC Zhuzhou Electric Locomotive، که پیش‌تر کارخانه‌ای در ترکیه تأسیس کرده بود، سال گذشته سریع‌ترین قطار متروی کشور را در استانبول راه‌اندازی کرد. با آغاز مناقصه عمومی این پروژه، انتظار می‌رود شرکت‌های بین‌المللی دیگری نیز برای مشارکت اعلام آمادگی کنند.

داغلی‌اوغلو، رئیس دفتر توسعه سرمایه‌گذاری ترکیه، در حاشیه مجمع مالی آسیا در هنگ‌کنگ اظهار داشت: «چین علاقه زیادی به این پروژه‌ها دارد. تا زمانی که پیشنهاد رقابتی ارائه دهند، از مشارکت آن‌ها استقبال می‌کنیم. این پروژه‌ها فرصت‌های بزرگی برای سرمایه‌گذاری در بخش حمل‌ونقل ریلی ترکیه ایجاد خواهد کرد.» چین امیدوار است که این پروژه، مسیری امن و سریع برای جابه‌جایی کالا بین این کشور و اروپا فراهم کند. وی افزود: «ادامه جنگ روسیه و اوکراین باعث شده‌است که شرکت‌های اروپایی به دنبال مسیرهای امن‌تری برای تجارت باشند، و مسیر ترکیه می‌تواند بهترین گزینه باشد.»

اجرای این پروژه، ترکیه را به یکی از مسیرهای کلیدی تجارت جهانی تبدیل خواهد کرد. این طرح نه تنها زمان حمل‌ونقل کالا را کاهش می‌دهد، بلکه امنیت و پایداری تجارت بین‌المللی را نیز به میزان قابل‌توجهی افزایش خواهد داد.

قرارداد ۹۰۰ میلیون دلاری عربستان با چین و ترکیه برای توسعه معادن فسفات

شرکت معدنی عربستان سعودی (معادن) با امضای قراردادهایی به ارزش بیش از ۹۰۰ میلیون دلار با دو شرکت چینی و یک شرکت ترکیه‌ای، گامی بلند در توسعه سومین پروژه تولید کود فسفاته خود برداشت. این پروژه، با ظرفیت تولید سالانه ۳ میلیون تن، نقش مهمی در تحقق اهداف صنعتی و اقتصادی چشم‌انداز ۲۰۳۰ عربستان سعودی ایفا خواهد کرد.

شرکت معادن قراردادی به ارزش ۳۲۵ میلیون دلار با شرکت مهندسی شیمیایی ملی چین برای اجرای عملیات ساخت‌وساز عمومی در منطقه رأس‌الخبر امضا کرده‌است. همچنین دو قرارداد دیگر شامل توافق با شرکت چینی سینوپک نانجینگ به ارزش ۳۶۳ میلیون دلار برای مهندسی و ساخت و قرارداد با شرکت ترکیه‌ای تکفن به ارزش ۲۳۴ میلیون دلار برای ساخت و نصب زیرساخت‌های منطقه وعدالشمال منعقد شده‌اند. این پروژه که توسعه آن در سال ۲۰۱۶ توسط شرکت معادن اعلام شده بود، با سرمایه‌گذاری حدود ۲۴ میلیارد ریال سعودی (معادل ۶،۴ میلیارد دلار) طراحی شده و پیش‌بینی می‌شد که تا سال ۲۰۲۴ به بهره‌برداری برسد.

در پی انتشار این خبر، سهام شرکت معادن با رشد ۱،۷ درصدی به ۴۷،۴۵ ریال سعودی (معادل ۱۲،۶ دلار) رسید. این رشد پس از افزایش ۱،۵ درصدی روز گذشته و در پی معاملات گسترده در بازار رخ داد. روند صعودی سهام شرکت معادن همچنین با انتشار اخبار مربوط به کشف ذخایر گسترده طلا و مس در مناطق شیبان و وادی‌الجو و شناسایی مقادیر قابل‌توجه طلا در معدن منصوره و مسره تقویت شد.

منابع معدنی عربستان سعودی به‌عنوان یک ثروت استراتژیک حیاتی شناخته می‌شوند. این کشور با برخورداری از منابع معدنی متنوع، یکی از غنی‌ترین کشورهای جهان در این حوزه به‌شمار می‌آید. در سال‌های اخیر، با بهره‌گیری از استراتژی‌های پیشرفته در زمینه اکتشافات زمین‌شناسی و ساماندهی صنعت معدن، عربستان توانسته جایگاه خود را به‌عنوان یکی از مقاصد اصلی سرمایه‌گذاری جهانی در حوزه معدن تثبیت کند.

عربستان سعودی هم‌چنین قصد دارد در سال ۲۰۲۵ حدود ۵۰ هزار کیلومتر مربع از اراضی خود را برای اکتشاف معادن به سرمایه‌گذاران ارائه کند. این اقدام ادامه سیاست‌های توسعه‌ای این کشور است که در سال ۲۰۲۴ نیز مساحتی ۱۰ برابر بیشتر از سال ۲۰۲۳ را برای اکتشاف اختصاص داده بود.

معاون وزیر صنعت و منابع معدنی عربستان سعودی در امور معدن، در گفت‌وگویی با شبکه العربیه بی‌زینس در تاریخ ۱۲ ژانویه ۲۰۲۵، تأکید کرد که استراتژی این بخش در راستای چشم‌انداز ۲۰۳۰، از سال ۲۰۱۸ در سه مرحله اجرا شده‌است. وی اظهار داشت: «توسعه پروژه‌های معدنی و جذب سرمایه‌گذاری در این حوزه، بخش مهمی از برنامه‌های ما برای کاهش وابستگی به نفت و دستیابی به تنوع اقتصادی است.» اجرای این قراردادها، عربستان سعودی را در مسیر تبدیل شدن به یک قطب جهانی در تولید و صادرات محصولات معدنی و شیمیایی قرار می‌دهد و نقشی کلیدی در پیشبرد اقتصاد این کشور ایفا خواهد کرد.

خروج عراق از فهرست قرمز ارزیابی ریسک سرمایه‌گذاری

سفر رسمی و راهبردی محمد شیاع السودانی، نخست‌وزیر عراق، به بریتانیا نتایج قابل توجهی در حوزه اقتصادی و سرمایه‌گذاری به همراه داشت. یکی از مهم‌ترین دستاوردهای این سفر، خروج عراق از فهرست قرمز ارزیابی ریسک سرمایه‌گذاری و ارتقای آن به سطح نارنجی بود. این اقدام، فرصتی برای جذب بیشتر سرمایه‌گذاری‌های خارجی و تقویت همکاری‌های اقتصادی بین‌المللی فراهم می‌کند.

در دومین روز این سفر، نخست‌وزیر عراق با مقامات بلندپایه بریتانیا دیدار و گفت‌وگو کرد و یک توافق‌نامه استراتژیک تاریخی با هدف گسترش همکاری‌های اقتصادی، نظامی و امنیتی و تسهیل ورود سرمایه‌های خارجی به عراق به امضا رساند. در همین راستا، شرکت نفتی شل اعلام کرد که آماده است سرمایه‌گذاری‌های خود را در عراق افزایش دهد. هم‌چنین، نخست‌وزیر از پیشنهاد یکی از بزرگ‌ترین شرکت‌های تسلیحاتی بریتانیا برای راه‌اندازی خط تولید در عراق استقبال کرد. این اقدام می‌تواند گامی مؤثر در جهت تقویت صنایع دفاعی و خودکفایی صنعتی عراق باشد.

السودانی در دیدار با جان هیلی، وزیر دفاع بریتانیا، بر لزوم تقویت همکاری‌های نظامی تأکید کرد. دو طرف توافق کردند یک تیم مشترک برای تدوین اصول همکاری دفاعی تشکیل دهند تا مبنای همکاری‌های آینده باشد. در دیدار با ایوت کوپر، وزیر کشور بریتانیا نیز بر اهمیت تقویت همکاری‌های امنیتی و هماهنگی بیشتر در راستای مقابله با چالش‌های مشترک تأکید شد.

نخست‌وزیر عراق در ادامه این سفر با نمایندگان ۲۴ شرکت بزرگ بریتانیایی در حوزه‌های مختلف دیدار کرد. در این نشست، وی خاطرنشان کرد: «امروز فضای سرمایه‌گذاری و محیط کسب‌وکار در عراق باز و جذاب است و آماده پذیرش انواع فعالیت‌های سرمایه‌گذاری و توسعه‌ای است.»

اسعد العیدانی، استاندار بصره که هیئت عراقی را در این سفر همراهی می‌کرد، اعلام کرد که عراق از فهرست قرمز ارزیابی ریسک سرمایه‌گذاری خارج شده و به سطح نارنجی ارتقا یافته‌است. وی این دستاورد را یک «موفقیت بزرگ» برای اقتصاد عراق توصیف کرد.

هم‌چنین، یک توافق‌نامه میان بانک تجارت عراق و مؤسسات مالی بریتانیایی به امضا رسید که زمینه را برای همکاری‌های مالی گسترده‌تر فراهم می‌کند. قرار است نشست‌های بیشتری با حضور نخست‌وزیر عراق برای بررسی مسائل مالی برگزار شود. خروج عراق از فهرست قرمز ریسک سرمایه‌گذاری، نشان‌دهنده بهبود چشمگیر فضای اقتصادی این کشور و افزایش اعتماد سرمایه‌گذاران خارجی است. این دستاورد مهم، نقشی کلیدی در بازسازی اقتصادی عراق و تحقق اهداف توسعه‌ای این کشور ایفا خواهد کرد.

سرمایه‌گذاری بیش از یک میلیارد دلاری در صنعت مرغ‌داری افغانستان

وزارت زراعت، آبیاری و مالداری طالبان اعلام کرده‌است که تاکنون بیش از یک میلیارد دلار توسط بخش خصوصی در صنعت مرغ‌داری افغانستان سرمایه‌گذاری شده‌است. این سرمایه‌گذاری قابل توجه، نقشی مهم در توسعه این بخش و تأمین نیازهای داخلی کشور ایفا می‌کند.

سخن‌گوی این وزارتخانه با اشاره به رشد چشمگیر صنعت مرغ‌داری اظهار داشت: «در حال حاضر بیش از ۱۵ هزار مزرعه پرورش مرغ در سراسر کشور فعال است که مجموع ارزش آن‌ها به بیش از یک میلیارد دلار می‌رسد. مرغ‌داری یکی از مهم‌ترین منابع تأمین گوشت سفید و تخم‌مرغ در افغانستان به‌شمار می‌آید.» وی افزود: «با وجود پیشرفت‌های چشمگیر در سال‌های اخیر، این صنعت همچنان با چالش‌هایی مانند کمبود حمایت‌های دولتی، واردات بی‌رویه محصولات خارجی و فقدان زیرساخت‌های مناسب مواجه است.»

کارشناسان بر این باورند که با افزایش حمایت دولت و ارائه تسهیلات مناسب، افغانستان می‌تواند در آینده‌ای نزدیک به خودکفایی در تولید محصولات مرغ‌داری دست یابد و وابستگی به واردات را کاهش دهد. این امر نه تنها به تقویت اقتصاد داخلی کمک خواهد کرد، بلکه زمینه‌ساز اشتغال‌زایی و بهبود معیشت کشاورزان و فعالان این حوزه خواهد بود.